

Печатанието на библията.

Петъръ са показвалъ весма ревностенъ въ испънение предписанията въ божественитѣ закони. Той самъ нищо не работилъ въ недѣленъ денъ и често казвалъ: „Който дѣйствува противъ закона Божи той никога не успѣва.“ За священното писание, вехти и новия завѣтъ, той всѣкога говорилъ съ благовѣние, че то между всичките други книги, е на доброто съкровище, въ което са съдѣржави всичко която е нужно и полезно да знае и да види човѣкъ ако иска да е точенъ въ отношенията си къ Бога и къмъ близнитѣ си. Библията била издадена при царуванието на Алекса Михайловича, но билично въ Петрово време да са намѣри и купи. Монарха пожелалъ да я тури въ голѣмо употребление между народа си, и заради туй въ 1716 година въ Амстердамъ, дѣто са намѣрвали тогава, поръчалъ да напечататъ чисто, разборно, на добра харния поправена; туй било непълнено и руский народъ снабдилъ съ достатъчно количество екзemplярабиблии.

Първата година, тоестъ въ 1717, излѣль отпечатъ понапредъ новия завѣтъ, напечатенъ заедно и на холландский и на руский.

Съ туй издаване на библията за едно на днешния язика, господарь икалъ да принесе на подданици си двойна полза, една: православнитѣ да могатъ познайть дѣлността си къмъ Бога, къмъ близните и къмъ себе си и втора: да даде случай за обучение на холландския язикъ. Той много често говорилъ: „Холандския язакъ е нашъ нужденъ по море а нѣмския по суши; французкия язикъ не е нужденъ толкова на Русситѣ, защото нѣмами никакви важни дѣла съ Французитѣ.“